तत्रस्वमनीषितंविचारितंसम्यक् स्वावद्यंमरणंतन्मार्जनं तथाऽप्येतावानभिनिवेशोनकार्यइतिभविष्यत्सूचयन्नाह सिद्ध्यसिद्ध्योरिति ॥ ३८॥ पुरुषकारस्यसव्यभिचारतामाह मनोरथानिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिदशमस्कंधेटीकायांषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥

सप्तत्रिंशेहतेकेशिन्यच्युतोभाविकर्मभिः नारदेनस्तुतःक्रीडन्व्योमासुरमथावधीत् १ वृषवेषासुरंयद्वत्केशिनंहयवेषिणम् कंसप्राणसखंहत्वाकं संव्यसुमिवाकरोत् २ केशीत्विति प्रथमश्लोकेनयएवंभूतःकेशीत्यनूद्य तंभगवानुपाह्वयत्इतिद्वितीयेनान्वयः महाहयःसन्महींनिर्जरयन्श्ल थयन्विदारयन्नित्यर्थः सटाभिःकेसरैःअवधूतानिइतस्ततःक्षिप्तानि अब्भ्राणिविमानानिच तैःसंकीर्णंनभःकुर्वन् हेषितैः अश्वजातिशब्दैर्भी

अक्रूरउवाच राजन्मनीषितंसम्यक्तवस्वावद्यमार्जनम् ॥ सिद्ध्यसिद्ध्योःसमंकुर्याद्दैवंहिफलसाधनम् ॥ ३८ ॥ मनोरथान्करोत्युच्चैर्जनोदैवहतानपि ॥ युज्यतेहर्षशोकाभ्यांतथाप्याज्ञांकरोमिते ॥ ३९ ॥ एवमादिश्यचाक्रूरंमंत्रिणश्चविसृज्यसः ॥ प्रविवेशगृहंकंसस्तथाऽक्रूरःस्वमालयम् ॥ ४० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेअक्रूरसंप्रेषणंनामषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच केशीतुकंसप्रहितःखुरैर्महींमहाहयोनिर्जरयन्मनोजवः ॥ सटावधूताब्भ्रविमानसंकुलंकुर्वन्नभोहेषितभीषिताखिलः ॥ १ ॥ विशालनेत्रोविकटास्यकोटरोबृहद्गलोनीलमहाघनोपमः ॥ दुराशयःकंसहितंचिकीर्षुर्व्रजंसनंदस्यजगामकंपयन् ॥ २ ॥ तंत्रासयंतंभगवान्स्वगोकुलंतद्धेषितैर्वालविघूर्णितांबुदम् ॥ आत्मानमाजौमृगयंतमग्रणीरुपाह्वयत्सव्यनदन्मृगेंद्रवत् ॥ ३ ॥ सतंनिशम्याभिमुखोमुखेनखंपिबन्निवाभ्यद्रवदत्यमर्षणः ॥ जघानपद्भ्यामरविंदलोचनंदुरासदश्चंडजवोदुरत्ययः ॥ ४ ॥ षितमखिलंविश्वंयेनसः ॥ १ ॥ २ ॥ तद्धेषितैस्तैरतिनिष्ठुरैर्हेषितैर्वालैः पुच्छलोमभिर्विघूर्णिताः परिभ्रामिताः अंबुदायेनतम् आजौसंग्रामार्थम् आत्मानंकृष्णम् अग्रणीःपुरतोनिर्गतः सन्नुपाह्वयत् स्वसमीपमाजुहाव सचकेशीतन्निशम्यमृगेंद्रवन्नादमकरोत् ॥ ३ ॥ ततःकेशीतंकृष्णंदृष्ट्वा मुखेनखंपिबन्निवमुखंविवृत्याभिमुखःसन्नभिजगाम किंच अत्यमर्षणः अतिकुपितः अत्यंतमसहमानोवा प्रत्यक्पद्भ्यांजघान दुरासदः अन्यैरभिभवितुमशक्यः दुरत्ययःउद्यतःसन्दुरतिक्रमः अत्रहेतुः चंडजवः चंडः तीव्रःजवोवेगः धावनं यस्य ॥ ४ ॥